

Ryhmäsadutuksen sovellus yläkouluun

Avainsanat: yläkoulu, sadutus

Toteuttaja: Minna Hyvönen

Luokka-aste: yläkoulu

Valitsin työtavaksi sadutuksen, koska kurssilla kokeilemisen jälkeen koulutusryhmäläisten tunnelma oli erittäin positiivinen. Lopputuloksena syntyy tekijöiden omia kertomuksia, jotka ovat myös tekijöidensä kuvia jollain muotoa.

Oppilaat pitivät kertomuksen keksimisestä, yhdessä tekemisestä ja siitä, että jokaisella oli selkeä rooli kertomuksen keksimisessä. He pitivät työtavan rauhallisuudesta ja siitä, että jokaista kuunneltiin aidosti. Hieman ujommat oppilaat sanoivat pelänneensä aluksi, etteivät keksisi tarinaan mitään. He olivat yllättyneitä, kuinka helposti he lopulta keksivät jatkoa kertomukselle. Heidän mielestään se johtui siitä, että pienessä ja turvallisen tutussa ryhmässä oli kiva työskennellä.

Työtapana pidin tästä oppilaiden tapaan todella paljon. Huomattavaa on, että yläkoulussa tähän työtapaan vaaditaan mielestäni toisensa jokseenkin jo tuntevat oppilaat ja turvallinen ryhmätunne.

Jaoin oppilaat neljän oppilaan ryhmiin. Halusin välttää isossa ryhmässä syntyvän jännityksen oman vuoron odotuksesta ja paineista, joita yläkoululaiset keräävät itselleen yrittäessään keksiä hauskoja ja muiden mielestä hyviä juonenkäänteitä. Opastin heitä keksimään lause kerrallaan kertomusta eteenpäin toisen oppilaan kirjoittaessa ja muiden kuunnellessa. Vältin tarkoituksella sanaa satu, ettei kaikkien ryhmien kertomukset alkaisi olipa kerran - aloituksella, vaan kertomuksen keksimiselle olisi laajemmat mahdollisuudet.

Oppilailla oli hauskaa keksiä kertomuksia ja he jaksoivat hyvin kuunnella toistensa lauseita. Joku saattoi kehua toisen keksimää jatkoa sanoen, ettei olisi itse keksinyt mitään yhtä hyvää.

Kirjoittamisen aikana en oikein tiennyt missä minun olisi opettajana kaikkein järkevintä olla niin, etten häiritsisi heidän keskittymistään tai kirjoittamistaan. Kiertelin aluksi luokassa, mutta huomasin sen häiritsevän oppilaita, joten istuin luokan taakse lukemaan kirjaa.

Oppilaat kirjoittivat kertomuksia 15 minuuttia, jonka jälkeen pyysin heitä lukemaan ryhmissä kirjoitetut kertomukset ja pohtimaan, onko kertomus sellaisenaan hyvä vai haluaisivatko he muuttaa jotain. Osa ryhmistä muutti tarinan yksittäisiä kohtia, osa oli tyytyväisiä yhdessä kirjoitettuun kertomukseen eivätkä he muuttaneet mitään.

